

er hans Virksomhed her, hans Livsgerning i Tinget, der bør fremhæves.

Det forekommer mig nemlig, at det, der er Forfatningens Tanke med Landstinget, det var som legemliggjort i Jørgen Pedersen. Det er saa mange Gange sagt om Landstinget, at dets Opgave er at være det mere rolige og overvejende Element i Rigsdagen, og Jørgen Pedersen var en Personifikation deraf. Landstingets Aand havde præget ham, og han havde præget Landstinget.

Naar han tog Ordet her i Tinget, var det altid i en rolig og behersket Form, og Indholdet af hans Tale viste, at hvert Ord var nøje overvejet og først fremkom efter en klog og erfaren Mands Omtanke. Derfor blev hans Stilling ogsaa saaledes, at han ikke alene indenfor sit Parti nød alle dets Medlemmers fulde Tillid og blev hædret som dets Formand, men ogsaa af alle andre Partier blev hans Ord hørt med Opmærksomhed, og hans Mening respekteredes. Han hørte til de Medlemmer, der ikke kan erstattes, fordi han var en egen Personlighed, ikke som andre.

Anders Thomsen afgik ved Døden kort efter Jørgen Pedersen. Hans Rigsdagsvirksomhed laa mest i Folketinget, af hvilket han var Medlem fra 20. April 1892 til 14. Marts 1912. Hvilken Tillid han nød i Folketinget, fremgaar tilstrækkeligt deraf, at han var Viceformand for Folketinget fra Aaret 1901 til Januar 1905 og derefter Formand lige til sin Udtræden af Tinget, der var foranlediget ved hans Ud nævnelse til kongevalgt Landstingsmand. Det faldt da derfor ogsaa ganske naturligt, at da Venstre første Gang besatte Posten som Formand i Landstinget, faldt Valget paa Anders Thomsen, og han beklædte denne Stilling til sin Død.

Mellem ham og Jørgen Pedersen var der mange Lighedspunkter. Ogsaa han var altid overvejende og rolig i hele sin offentlige Optræden. Om dem begge kan det sikkert med Sandhed siges, at de ikke havde nogen personlige Uvenner end sige Fjender trods det, at de hele deres Liv igennem havde deltaget i det politiske Liv.

Begge vil savnes i det høje Ting, men deres Navne er saaledes indskrevne i Landstingets Historie, at de bestandig vil blive staaende der, og vi vil bevare Mindet om dem i ærbødig Erindring og hædre deres Eftermæle.

Tingets Medlemmer paahørte staaende Formandens Udtalelse.

Man gik derefter til:

Valg af 2 Næstformænd.

Formanden: Til første Næstformand foreslaas *Harald Jensen* og til anden Næstformand *Piper*. Dersom ingen Indsigelse fremkommer, betragter jeg disse som valgte. (Ophold). De er altsaa valgte.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 4 Sekretærer.

Hertil valgtes paa Formandens Forslag: *Døcker, Frandsen, C. F. Sørensen* og *Vejstrup*.

Formanden: Ved Skrivelse af 17. ds. meddeler Justitsministeren, at han ønsker her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om Udvidelse af Lov af 23. Juni 1920 om Ændringer i Lov om Jordmodervæsenet af 13. Juni 1914 til de sønderjydske Landsdele.

Ved Skrivelse af Gaars Dato meddeler Kirkeministeren, at han ønsker her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om et Udvalg for kirkelige Anliggender.

Ved Skrivelser af 17. ds. meddeler Justitsministeren, at han agter i Folketinget at fremsætte:

Forslag til midlertidig Lov om Folkeafstemning paa Færøerne i Anledning af Grundlovsforandringer,

Forslag til Lov om Oprettelse af et Statshospital i Sønderborg og

Forslag til Lov om Oprettelse af et Sindssygehospital i Sønderjylland.

Ved Skrivelse af Dags Dato meddeler Landbrugsministeren, at han agter i Folketinget fremsætte:

Forslag til Kornlov for Høstaaret 1920—21,

Forslag til Lov vedrørende Rugbrødsprisen og

Forslag til Lov om Indførelse af Lov Nr. 156 af 14. April 1920 om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene i de sønderjydske Landsdele.

Jeg giver Ordet til Kirkeministeren for at fremsætte det nysnævnte Lovforslag.